

08 – 12 november

We hebben nood
aan een meer verbonden leven:

verbonden met anderen,
verbonden met de aarde,

in het bewustzijn
van onze blijvende kwetsbaarheid
Jean-Paul Vermassen

God van de seizoenen,
voor alles is er een tijd;
er is een tijd voor sterven
en een tijd voor opstaan.
Wij hebben moed nodig
om veranderingen aan te durven.

God van de herfst,
de bomen nemen afscheid van hun groen,
laten vallen wat geweest is.
Ook wij hebben onze momenten van loslaten,
met al de onzekerheden en risico's daaraan verbonden.
Help ons los te laten als dat van ons gevraagd wordt.

God van de gevallen bladeren
die een kleurrijk patroon vormen op de grond:
ook ons leven heeft zijn eigen patroon.
Als wij de ontwikkeling van onze groei overzien,
laat ons daaruit dan lering trekken.

God van de zuidwaarts trekkende ganzen:
uw wijsheid leert ons wat we achter moeten laten
en wat we mee moeten nemen naar de toekomst.
We smachten naar inzicht en visie.

God van berijpte bloemen en witgevroren ruiten,
moge uw liefde voorkomen
dat onze harten koud worden in dorre tijden.
God van leven, voor dit alles: dank U wel.

De Zwitserse schrijfster Christiane Singer verwoordde in haar laatste boek 'Derniers fragments d'un long voyage' toen ze de woekerende kanker in zich voelde:

Wanneer er niets meer overblijft, is er enkel nog de liefde. Alle dammen breken. Men verdrinkt, men gaat volledig onder. De liefde is de essentie van de schepping. Ze is meer dan een gevoel, meer dan verbondenheid, want we moeten ons zelf niet verbinden: we maken deel uit van elkaar. Dit is het duizelingwekkende mysterie: aan de andere kant van het ergste dat ons kan gebeuren wacht de liefde. Met hoeveel vreugde zou ik met jullie in deze wereld verder willen leven. Maar ik ervaar het niet als een mislukking, indien een andere weg zich voor mij opent. Alles is leven, of ik nu leef of sterf. Vanwaar ik ben, waar ik zal zijn, ben ik en zal ik bij jullie zijn.

de kracht van verbinden

Heiligen zijn ook maar als gewone mensen begonnen.

Als je aan iemand vraagt, wat hij of zij wil worden, is de kans onbestaande dat je als antwoord krijgt: Ik wil heilig worden! Niemand wil toch een "heilig boontje" zijn. Heilig is in de volkstaal synoniem van seutje, doetje, sulletje, vroom besje. Wie wil dat nu zijn? Jij niet, ik niet. We denken dat heiligen mensen zijn; die hun leven lang een foutloos parcours hebben gereden en nooit buiten de lijntjes hebben gekleurd. Niets van aan evenwel. Heiligen zijn ook maar als gewone mensen begonnen. Het waren juist de mensen die wisten dat ze niet volmaakt waren maar die hun onvolmaaktheid wisten te overstijgen. En zo werden ze mensen van één stuk: heel! Dat is wat heilig betekent, mens zijn van één stuk die de samenleving heelt en weer heel maakt. Dat ze heil en heilzaamheid aankondigden maakte sommigen tot heiligen. Maar niemand wordt heilig verklaard tijdens zijn of haar leven, omdat heiligen geen heilige boontjes zijn. Heilig worden, mens van één stuk, is misschien toch iets om na te streven.

Mark Van de Voorde

Zoek een plek waar er ruimte is
om te groeien', zei zijn moeder.
'En waar je hart een sprongetje maakt',
fluisterde vader in zijn oor.
Yuto hoefde niet na te denken.
Hij liep naar de heuvel
waar hij urenlang in de zon
naar de lucht kan kijken.
Op die plek groef hij een gat
en plantte er het boompje.
Iedere dag gaf hij het water.
'En liefde', zei zijn moeder.
'Wie liefde geeft kan alles laten groeien'.

Pimm Van Hest

De vijftig tinten groen van de lente zijn na een lange warme zomer geworden tot vijftig tinten geel, vijftig tinten rood, en vijftig tinten bruin van de herfst. Dit kleurenpalet vertelt ons het verhaal van het leven en de groei van de bomen, maar ze vertellen ons evengoed het levensverhaal van de mens.

Wie een boom plant weet dat hij niet direct vruchten zal hebben. Hij moet de boom groeitijd geven en pas dan kan hij ten volle genieten van zijn schaduw en zijn vruchten.

Ook de mens heeft tijd en ruimte nodig om te groeien, te bloeien en vrucht te dragen, om doorheen de tinten van zijn levensweg tot wijsheid en rijpheid te komen.

Want wijsheid vraagt tijd om te bedenken, te ontdekken en te beoefenen. Om zich te meten met anderen door hen te beluisteren en te bevragen en dan te vergelijken met eigen ervaringen.

Rijpheid vraagt tijd om te leven, te beleven en te overleven. Om verder te gaan in het zoeken naar eigenheid en uit het lukken en mislukken kracht te halen die zekerheid en vertrouwen geeft.

Die lange weg van de kruinkleuren van een boom brengt ons bij het bruin, van oudsher symbool van rijpheid. Evenzo heb je de lange weg van de kruinkleuren van de mens die ons brengt bij het grijs, van oudsher de kleur van wijsheid.

Wijsheid en rijpheid zijn als de bruine bladeren van de boom die de herfststorm nog even kunnen doorstaan om dan neer te vallen op de aarde, opgenomen te worden in de aarde om zo nieuwe levenskracht worden voor het groen van de komende lente.

Antoon Vandeputte